

**Ospig Textilgesellschaft KG W. Ahlers
mod Hauptzollamt Bremen-Ost
(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Finanzgericht Bremen)**

»Varers toldværdi — medregning af kvotaomkostninger«

Sag 7/83

Sammendrag

Fælles toldtarif — toldværdi — kvotaomkostninger ved erhvervelse af eksportkontingenter — ikke indebefattet i toldværdien

(Forordning nr. 1224/80, som ændret ved forordning nr. 3193/80)

Kvotaomkostningerne ved erhvervelse af eksportkontingenter medregnes ikke ved fastsættelsen af toldværdien for de varer, som importeres til Fællesskabet, jfr. forordning nr. 1224/80 om varers toldværdi, som ændret ved forordning nr. 3193/80.

I sag 7/83

angående en anmodning, som Finanzgericht Bremen i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolens for i den for nævnte ret verserende sag

OSPIG TEXTILGESELLSCHAFT KG W. AHLERS, Bremen,

mod

HAUPTZOLLAMT BREMEN-OST,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1),

¹ — Processprog: Tysk.

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden Y. Galmot, dommerne U. Everling og C. Kakouris,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: P. Heim

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt de indlæg, der er indgivet i medfør af artikel 20 i protokolken vedrørende statuten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

Fællesskabet har indgået aftaler med en række tredjelande om importrestriktioner for tekstiler. For at sikre, at importkontingenterne overholdes, er der indført en dobbeltkontrol, som består i udstedelse af eksportlicenser i eksportlandet og importlicenser i fællesskabslandene. For at opnå tilladelse til at importere til Fællesskabet skal der fremlægges en eksportlicens.

Det problem, som er genstand for den foreliggende sag, opstår, når en eks-

portør/sælger ikke har tilstrækkelige kvoter til at gennemføre en handel. I så fald er der to muligheder for at løse problemet. Enten kan køberen i Fællesskabet erhverve eksportlicens fra en eksportør, som har kvotaoverskud, og overdrage licensen til sælgeren uden vederlag, eller eksportøren/sælgeren kan selv erhverve en eksportlicens fra en eksportør, som har kvotaoverskud, og med købers samtykke debitere denne for de ekstra omkostninger, som er forbundet med erhvervelse af licensen.

Prisen for kvoterne er afhængig af forholdet mellem eksportefterspørgslen og disponible kontingenter.

Den 25. november 1981 anmeldte firmaet Ospig Textilgesellschaft ved Hauptzollamt Bremen-Ost 600 par fløjls-

bukser til herrer med henblik på overgang til fri omsætning. Firmaet havde indkøbt partiet hos Wan Tat Industrial Ltd., Hongkong.

Som toldværdi angav Ospig Textilgesellschaft den fakturerede værdi for varerne, nemlig 16 800 HK\$, idet firmaet ikke medregnede søfragten og forsikringsomkostningerne.

Ved afgørelse af 26. november 1981 opkrævede Hauptzollamt Bremen-Ost 1 434,51 DM i told på grundlag af en toldværdi på 19 800 HK\$.

Beløbet på 3 000 HK\$, hvormed det af Ospig Textilgesellschaft angivne beløb blev forhøjet, svarer til »kvotaomkostninger«, som Ospig Textilgesellschaft havde betalt til Wan Tat Industrial Limited, der havde faktureret beløbet særskilt.

Under påberåbelse af bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi påklagede Ospig Textilgesellschaft denne afgørelse over for Hauptzollamt Bremen-Ost, idet firmaet krævede, at kvotaomkostningerne ikke indregnedes i toldværdien. Klagen blev afvist den 28. april 1982.

Ospig Textilgesellschaft indbragte afgørelsen for Finanzgericht Bremen, som ved kendelse af 9. december 1982 besluttede at udsætte sagen på Domstolens besvarelse af følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal omkostningerne (normalt benævnt »kvotaomkostninger«) ved erhvervelse af frie kvoter (eksportkontingenter), som en eksportør i Hongkong særskilt fakturerer den tyske køber, medregnes ved fastsættelsen af toldværdien (transaktionsværdien, jfr. artikel 3 i Rådets forordning

(EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi)?«

Forelæggelseskendelsen blev registreret på Domstolens justitskontor den 13. januar 1983.

I medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statuten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg af firmaet Ospig Textilgesellschaft, ved advokat Dirk Oelbermann, Bremen, af Hauptzollamt Bremen-Ost, ved direktør Neideck, og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved Christoph Bail, medlem af Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Ved kendelse af 5. oktober 1983 har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1 og 2, besluttet at henvise sagen til tredje afdeling.

II — Gældende fællesskabsregler

Ved afgørelse 80/271/EØF af 10. december 1979 om indgåelse af de multilaterale aftaler, der var resultatet af handelsforhandlingerne 1983-1979 (EFT 1980 L 71, s. 1), godkendte Rådet blandt andet på Fællesskabets vegne aftalen om anvendelse af artikel 7 i Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (EFT 1980 L 71, s. 107).

Aftalen, som fastlægger en række regler med henblik på at fremme den internationale handel ved at undgå, at den begrænses ved anvendelse af forskellige

metoder til ansættelse af toldværdien, har som grundlag for denne ansættelse indført varernes »transaktionsværdi«.

Ved forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1), som trådte i stedet for forordning nr. 803/68 af 27. juni 1968 (EFT L 148, s. 6), gennemførte Rådet bestemmelserne i ovennævnte aftale med virkning fra 1. juli 1980.

Forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 blev ændret ved Rådets forordning nr. 3193/80 af 8. december 1980 (EFT L 333, s. 1).

Artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1224/80 bestemmer:

»Toldværdien af de indførte varer fastsat i henhold til denne artikel er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne, ved salg til eksport til Fællesskabets toldområde og justeret i henhold til artikel 8 . . .«.

Artikel 8 indeholder en udtømmende opregning af de elementer — herunder ikke angivet kvotaomkostninger — som skal lægges til »den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer«.

Artikel 3, stk. 3, litra a), i forordning nr. 1224/80 som ændret lyder således:

»Den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, er den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren eller til fordel for denne, for de indførte varer og omfatter alle de betalinger, som er erlagt, eller som skal erlægges som betin-

gelse for salget af de indførte varer af køberen til sælgeren eller af køberen til en tredjepart for at opfylde en af sælgerens forpligtelser. Betaling skal ikke nødvendigvis ske i kontanter. Den kan finde sted ved akkreditiver eller omsætningspapirer og kan foretages direkte eller indirekte.«

Forordningens artikel 3, stk. 4, og artikel 15 angiver visse omkostninger, som ikke omfattes af toldværdien. Kvotaomkostningerne nævnes ikke under disse omkostninger.

III — Sammen drag af skriftlige indlæg indgivet til Domstolen

Ospig Textilgesellschaft har erklæret, at de på to punkter kan tilslutte sig konklusionen i den Domstolen forelagte rapport om »kvotaomkostninger og toldværdi«, som er udfærdiget af Verband der Fertigwaren-Importeure e. V., Hamburg (en sammenslutning af 150 eksportvirksomheder, som beskæftiger sig med handel inden for tekstil- og beklædningsbranchen, og som importerer fra oversøiske markeder).

I rapporten gør sammenslutningen rede for, hvorfor den mener, at der ikke består nogen forbindelse mellem de omhandlede eksportlicenser og de pågældende varer. De argumenter, som fremføres til støtte for denne opfattelse, kan sammenfattes i følgende punkter:

— Eksportlicenser er ikke bundet til varer ifølge en bestemt købekontrakt, dels på grund af licensernes formål og baggrund, dels fordi en licenes kan anvendes til lignende varer.

— Hovedformålet med eksportlicenserne er at gennemføre en kontrol med varebevægelserne. Meddelelse af eksportlicens betyder udelukkende, at der gives ret til at eksportere en vis kategori varer fra et bestemt tredjeland; ordningen udgør et led i den aftale om frivillig begrænsning, som Kommissionen har indgået med det eksporterende tredjeland.

— Eksportlicenserne kan anvendes til samtlige varer inden for en bestemt kategori, som stammer fra samme eksportland, uden at være bundet til en kontrakt for de pågældende varer. Når f.eks. en eksportlicens for en vare, som skal transporteres ad søvejen, ankommer til bestemmelseslandet samtidig med, at der til samme medlemsstat ankommer lignende varer ad luftvejen fra samme tredjeland, kan importøren anmode om, at eksportlicensen overføres til de varer, som først når frem.

— Prisen for eksportlicensen er uafhængig af de eksporterede varers værdi.

— Prisen for licensen, som dækker købet af tekstil- og beklædningsvarer, og som normalt udtrykkes i USD, er den samme pr. handelsenhed for alle køberlande, og er udelukkende afhængig af forholdet mellem den producerede mængde og udnyttelsen af produktionskapaciteten.

— Prisen for eksportlicensen, som er udtryk for et vederlag for eksportretten, er selvstændig og uafhængig af varens købspris. Når køberen ikke selv er i besiddelse af en eksportlicens, må han erhverve en licens mod betaling. Prisen for licensen er i så fald afhængig af forholdet mellem importbehovet og de regulerede importmuligheder. Når køberen derimod er i besiddelse af en eksportlicens, stiller han den vederlagsfrit til rådighed for eksportøren/sælgeren.

Uden at udtale sig om indholdet, har Ospig Textilgesellschaft vedlagt sine bemærkninger en meddelelse fra Bundesverband des Deutschen Groß- und Außenhandels e. V. vedrørende en udtalelse, som er gengivet i sin fulde ordlyd, fra toldværdiudvalget, som er nedsat under Kommissionen i medfør af artiklerne 17 og 18 i forordning nr. 1224/80, og som nævnte udvalg fremsatte under sit 33. møde fra 19. til 21. januar 1983. Udtalelsen lyder således:

»Meromkostningerne, som opstår ved, at køberen eller dennes repræsentant er nødt til at erhverve en eksportlicens, skal ikke indregnes i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne, når køberen eller dennes repræsentant betaler beløbet til en tredjemand, som er uafhængig af sælgeren.«

Ifølge *Hauptzollamt Bremen-Ost* bør det af Finanzgericht Bremen forelagte spørgsmål besvares bekræftende.

Efter *Hauptzollamt Bremen-Ost*'s opfattelse fremgår det af Rådets forordning nr. 1224/80, at kvotaomkostningerne vedrører de importerede varer, idet leveringen ikke kan finde sted, hvis kvotaomkostningerne ikke er betalt. *Hauptzollamt Bremen-Ost* har anført, at de to beløb, som udgør henholdsvis omkostningerne ved erhvervelse af eksportlicens og varens pris, er køberens *fulde betaling* til sælgeren, hvilket igen er lig med varens købspris, jfr. artikel 3, stk. 3, litra a), i forordning nr. 1224/80.

Hauptzollamt Bremen-Ost har yderligere anført, at den omstændighed, at den samlede pris splittes op på særskilte fakturaer, ikke har betydning for transaktionsværdien, jfr. artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1224/80.

Ifølge *Hauptzollamt Bremen-Ost* støttes denne fortolkning af forordningens artikel 3, stk. 4, og artikel 15, hvorefter toldværdien ikke omfatter visse omkost-

ninger; kvotaomkostningerne er nemlig ikke nævnt under disse omkostninger.

Hauptzollamt Bremen-Ost har ligeledes gjort gældende, at denne opfattelse bekræftes af ovennævnte udtalelse fra toldværdiudvalget.

Under drøftelserne i forbindelse med denne udtalelse sondrede såvel Kommissionen som de andre medlemmer af toldværdiudvalget ifølge Hauptzollamt Bremen-Ost mellem to tilfælde, nemlig dels det tilfælde, hvor sælgeren erhverver sin eksportlicens fra tredjemand og dernæst, eventuelt særskilt, debiterer køberen herfor, dels det tilfælde, hvor køberen erhverver licensen fra tredjemand, som han betaler direkte, hvorefter licensen vederlagsfrit stilles til sælgerens rådighed.

Efter at der først var uenighed om, hvorvidt kvotaomkostningerne i begge tilfælde skulle indregnes i toldværdien, gik udvalgsmedlemmerne ind for den løsning, som USA's toldmyndigheder havde valgt, nemlig at købers betaling for licensen kun i det første tilfælde skal indregnes i toldværdien.

Ifølge Hauptzollamt Bremen-Ost, har denne løsning, som stadfæstes i ovennævnte udtalelse, den fordel, at den kun tager de omkostninger i betragtning, som opstår i forbindelse med operationen mellem sælger og køber, og ikke køberens omkostninger, som sælgeren ikke har nogen indflydelse på.

Hauptzollamt Bremen-Ost har anført, at løsningen er i overensstemmelse med formålet for bestemmelserne for varenes toldværdi, således som det er udtrykt i præambelen til aftalen om anvendelsen af artikel VII i Den almindelige Overens-

komst om Told og Udenrigshandel. Det fremgår af præambelen, at varenes toldværdi bør ansættes efter enkle og rimelige kriterier, således at den uden vanskeligheder kan forudberegnes såvel af de berørte virksomheder som af toldmyndighederne.

Kommissionen har anført, at kvotaomkostningerne ikke skal indregnes i transaktionsværdien, jfr. artikel 3 i forordning nr. 1224/80, da omkostningerne ikke vedrører de importerede varer, men erhvervelsen af en af varerne uafhængig ret. Til støtte for denne opfattelse har Kommissionen fremført en række argumenter.

For det første har Kommissionen gjort gældende, at kvotaomkostningerne svarer til erhvervelsen af en ret, der frit kan overdrages, og hvis handelsværdi er uafhængig af varenes. Størrelsen af kvotaomkostningerne afhænger dels af, i hvor høj grad mulighederne for at gennemføre en af ordningen omfattet import er udtømt, dels af importørens ønske om at modtage varerne inden for en vis frist.

Efter Kommissionens opfattelse, kan kvotaomkostningerne ikke ifølge handelspraksis opfattes som en integrerende del af varens pris, hvilket derimod gælder for royalty og licensafgifter, der erlægges som betingelse for salg, og som indregnes i varens pris, jfr. artikel 8, stk. 1, litra c), i forordning nr. 1224/80.

Kommissionen har herefter gjort gældende, at det er udelukket at lade kvotaomkostningerne indgå i transaktionsværdien, fordi omkostningerne normalt ikke betales til sælgeren, og at de under alle omstændigheder ikke udbetales til fordel for denne, men derimod for den tredjemand, som har uudnyttede kvoter.

Ifølge Kommissionen støttes denne fortolkning af artikel 3 i forordning nr. 1224/80 af forordningens sjette betragtning, hvorefter:

»Formålet med denne forordning er at fremme verdenshandelen ved at indføre et retfærdigt, ensartet og neutralt system til ansættelse af toldværdien, som udelukker anvendelse af vilkårlige eller fiktive toldværdier; således skal toldværdien ansættes ifølge kriterier, som er i overensstemmelse med handelspraksis.«

Kommissionen har anført, at omkostningerne i forbindelse med eksportlicenser skyldes Fællesskabets politik, hvorefter så følsomme varer som tekstiler undergives kontrol og kvantitative importrestriktioner. Hvis disse omkostninger indregnes i toldværdien, vil det, på grund af den deraf følgende forhøjelse af toldafgifterne, indebære en protektionistisk udvidelse af ordningen vedrørende kvantitative importrestriktioner, som ikke er hjemlet, og være i strid med kravet om et retfærdigt, ensartet og neutralt system til ansættelse af toldværdien.

Efter Kommissionens opfattelse kan den foreslåede fortolkning ikke svækkes af den omstændighed, at der opstår en risiko for et vist misbrug, hvis kvotaomkostningerne ikke indregnes i toldværdien.

I denne forbindelse har Kommissionen anerkendt, at for så vidt det ikke vides, hvem der modtager betalingen af kvotaomkostningerne, kan det være vanskeligt at kontrollere rigtigheden af et beløb, som er faktureret af en udenlandsk sælger, der således kan kræve et fiktivt beløb for salget af varen, som omfatter hans egen eksportkvota, hvorved varens pris og derfor også toldværdien kunstigt reduceres.

Ifølge Kommissionen kan muligheden for denne risiko have bevirket, at medlemmerne af toldværdiudvalget i det 33. møde vedtog ovennævnte konklusion.

Kommissionen, som mener, at nævnte konklusion bør udvides til det tilfælde, hvor køberen har pålagt sælgeren at erhverve importlicensen, og hvor sidstnævnte har faktureret prisen for den ønskede kvota særskilt, har foreslået, at det Finanzgericht Bremen forelagte spørgsmål besvares således:

»De omkostninger (normalt benævnt 'kvotaomkostninger'), som en eksportør i Hongkong betaler til en tredjemand for erhvervelse af frie kvoter (eksportkontingenter), og som han særskilt fakturerer den tyske køber, skal ikke medregnes ved ansættelsen af toldværdien (transaktionsværdien, jfr. artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi).«

IV — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 10. november 1983 er der afgivet mundtlige indlæg af Ospig-Textil ved advokat Dirk Oelbermann og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Christoph Bail som befuldmægtiget, bestået af Karl-Eugen Ahrens som ekspert (formand for toldværdiudvalget i EØF).

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 12. januar 1984.

Præmisser

- 1 Ved kendelse af 9. december 1982, indgået til Domstolen den 13. januar 1983, har Finanzgericht Bremen i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1).
- 2 Spørgsmålet er rejst under en retssag mellem firmaet Ospig Textilgesellschaft og Hauptzollamt Bremen-Ost i anledning af sidstnævntes beslutning om i varers toldværdi at medregne omkostningerne ved erhvervelse af eksportkontingenter, herefter benævnt kvotaomkostningerne, i et tredjeland, med hvilket Fællesskabet har indgået aftaler om begrænsning af eksporten.
- 3 Overholdelsen af importkontingenterne i henhold til aftalerne sikres ved en dobbelt kontrol, som består i udstedelse af eksportlicenser i det eksporterede tredjeland og meddelelse af importlicenser i fællesskabslandene mod fremlæggelse af den nævnte eksportlicens.
- 4 Såfremt en eksportør/sælger ikke har tilstrækkelige kvoter til at gennemføre et salg af varer, som skal eksporteres til Fællesskabets toldområde, er der mulighed for i visse tredjelande at købe eksportkontingenter. Kvotaomkostningerne erlægges af køberen i Fællesskabet enten til en tredjemand, som ikke er bundet af aftalen mellem nævnte køber og sælgeren af varerne, men som har kvotaoverskud, eller til eksportøren/sælgeren, som selv har erhvervet kontingenter hos tredjemand. Prisen for kvoterne er afhængig af forholdet mellem eksportefterspørgslen og disponible kontingenter.
- 5 Den 25. november 1981 anmeldte firmaet Ospig Textilgesellschaft ved Hauptzollamt Bremen-Ost et i Hongkong indkøbt parti tekstilvarer med henblik på overgang til fri omsætning, idet firmaet som toldværdi angav den fakturerede pris for varerne uden at medregne kvotaomkostningerne, som eksportøren/sælgeren havde faktureret særskilt.

- 6 Ved afgørelse af 26. november 1981 opkrævede Hauptzollamt Bremen-Ost i told et beløb, som var beregnet på grundlag dels af indkøbsprisen for varerne, dels af den pris der var betalt for eksportkontingenter.
- 7 Hauptzollamt Bremen-Ost, som nægtede at ændre afgørelsen, afviste den 28. april 1982 den af importøren herover indgivne klage.
- 8 Ospig Textilgesellschaft indbragte afgørelsen for Finanzgericht Bremen, som har forelagt Domstolen følgende spørgsmål:

»Skal omkostningerne (normalt benævnt 'kvotaomkostninger') ved erhvervelse af frie kvoter (eksportkontingenter), som en eksportør i Hongkong særskilt fakturerer den tyske køber medregnes ved fastsættelsen af toldværdien (transaktionsværdien, jfr. artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi)?«

- 9 Det skal først anføres, at artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 lyder således:

»Toldværdien af de indførte varer fastsat i henhold til denne artikel er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for vererne, ved salg til eksport til Fællesskabets toldområde og justeret i henhold til artikel 8, forudsat . . .«.

- 10 Yderligere bestemmer artikel 3, stk. 3, litra a), i Rådets ovennævnte forordning nr. 1224/80, som ændret ved Rådets forordning nr. 3193/80 af 8. december 1980 (EFT L 333, s. 1):

»Den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, er den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren eller til fordel for denne, for de indførte varer og omfatter alle de betalinger, som er erlagt, eller som skal erlægges som betingelse for salget af de indførte varer af køberen til sælgeren eller af køberen til en tredjepart for at opfylde en af sælgerens forpligtelser. Betaling

skal ikke nødvendigvis ske i kontanter. Den kan finde sted ved akkreditiver eller omsætningspapirer og kan foretages direkte eller indirekte.«

- 11 Det fremgår af artikel 3, stk. 1, sammenholdt med stk. 3, litra a), i forordning nr. 1224/80 som ændret, at toldværdien omfatter alle de betalinger, som er erlagt, eller som skal erlægges som betingelse for salget af de indførte varer af køberen til sælgeren eller af køberen til en tredjepart for at opfylde en af sælgerens forpligtelser.

- 12 Det bemærkes yderligere, at artikel 8 i forordning nr. 1224/80, som ovennævnte artikel 3, stk. 1, henviser til, bestemmer, at der til »den pris, der faktisk er betalt eller skal betales« for de indførte varer skal tillægges en række omkostninger, som økonomisk set er accessoriske i forhold til prisen. Artikel 8 indeholder en udtømmende liste over de omkostninger, der således kan tages i betragtning ved fastsættelse af toldværdien, og det bemærkes, at »kvotaomkostningerne« ikke er omfattet af denne liste.

- 13 I forbindelse med fortolkningen af de nævnte bestemmelser skal det understreges, at ordningen med eksport- og importlicenser udgør en del af den fælles ordning med bevillinger og kvantitative begrænsninger for indførelse i Fællesskabet af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande, som midlertidigt blev indført ved Kommissionens forordning nr. 3019/77 af 30. december 1977 (EFT L 357, s. 1) og Rådets forordning nr. 265/78 af 7. februar 1978 (EFT L 42, s. 1) og endelig ved Rådets forordning nr. 3059/78 af 21. december 1978 (EFT L 365, s. 1), senere afløst af Rådets forordning nr. 3589/82 af 23. december 1982 (EFT L 374, s. 106).

- 14 Denne ordning, som alene skal kontrollere omfanget af importen af tekstilvarer fra visse tredjelande, har et helt andet formål end forordning nr. 1224/80 som ændret, hvorved det tilstræbes at indføre et retfærdigt, ensartet og neutralt system til ansættelse af toldværdien med henblik på anvendelsen af den fælles toldtarif. Sidstnævnte forordning må således fortolkes uden henvisning til bestemmelserne vedrørende ordningen for eksport- og importlicenser.

- 15 Det fremgår heraf, at kvotaomkostningerne ved erhvervelse af eksportkontingenter inden for rammerne af de nævnte forordninger ikke skal medregnes ved fastsættelsen af varernes toldværdi som defineret i Rådets forordning nr. 1224/80.
- 16 Hauptzollamt Bremen-Ost har imidlertid til støtte for sin opfattelse sluttet modsætningsvis fra ordlyden af den udtalelse, der ikke er bindende, som toldværdiudvalget, nedsat i medfør af afsnit II i forordning nr. 1224/80, afgav under sit 33. møde, som afholdtes 19.-21. januar 1983. Udtalelsen lyder således: »Meromkostningerne, som opstår ved, at køberen eller dennes repræsentant er nødt til at erhverve en eksportlicens, skal ikke indregnes i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne, når køberen eller dennes repræsentant betaler beløbet til en tredjemand, som er uafhængig af sælgeren«. Hauptzollamt har derfor anført, at den modsatte løsning bør anvendes, når kvotaomkostningerne af køberen erlægges direkte til eksportøren/sælgeren.
- 17 Domstolen finder imidlertid, at den af toldværdiudvalget foreslåede løsning ligeledes gælder, når eksportøren/sælgeren, som ikke råder over kvoter, selv erhverver dem fra tredjemand og fakturerer dem til køberen. Enhver anden løsning vil nemlig indebære, at importører inden for Fællesskabet, som dog befinder sig i samme situation, vil blive forskelligt behandlet, hvilket vil være i strid med det retfærdige, ensartede og neutrale system til ansættelse af toldværdien, som indførtes ved Rådets forordning nr. 1224/80.
- 18 Herefter må det af den nationale ret forelagte spørgsmål besvares således, at kvotaomkostningerne ved erhvervelse af eksportkontingenter ikke skal medregnes ved den fastsættelse af toldværdien for varer importeret til Fællesskabet, som er defineret i Rådets forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi, som ændret ved Rådets forordning nr. 3193/80 af 8. december 1980.

Sagens omkostninger

- 19 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, der har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

vedrørende det spørgsmål, som er forelagt den af Finanzgericht Bremen ved kendelse af 9. december 1982, for ret:

Kvotaomkostningerne ved erhvervelse af eksportkontingenter skal ikke medregnes ved den fastsættelse af toldværdien for varer importeret til Fællesskabet, som er defineret i Rådets forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi, som ændret ved Rådets forordning nr. 3193/80 af 8. december 1980.

Galmot

Everling

Kakouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg, den 9. februar 1984.

P. Heim
Justitssekretær

Y. Galmot
Formand for tredje afdeling